

Violeta AleksiÄŧ - Negde u mojoj pesmi

Autor Ljuba
Wednesday, 27 July 2011
Poslednji put aÄ¼urirano Sunday, 31 July 2011

28.07.2011. godine sa
poÄ•etkom u 20:30 u restoranu Koliba odrÄ¾ano je
Poetsko-MuziÄ•ko veÄ•e *NEGDE U MOJOJ PESMI* pesnikinje Violete Salkice
AleksiÄŧ... Za muziÄ•ki trenutak pobrinuo se Miki PetroviÄŧ, poznati
kruÄ¼evaÄ•ki muziÄ•ki umetnik... UÄ•estvovali su pesnici: Ljuba ObradoviÄŧ,
Spasoje Ä½. MilovanoviÄŧ, Svetlana DjurdjeviÄŧ i autorka
Violeta AleksiÄŧ... Ovo veÄ•e zajedniÄ•ki su organizovali Kulturni centar
KruÄ¼evac i Restoran *KOLIBA*, a sve je osmislila i nadahnuto
realizovala Jelena DjordjeviÄŧ -
organizator KCK... Pa izvolite, pogledajte kako je to bilo iÄ
uÄ¼ivajte...

Violeta Salkica
AleksiÄŧ i Jelena DjordjeviÄŧ

A
NEMA TE

Opet te nema ...

Uzalud pitam lutalice
noÄŧi gde se tvoje stope kriju
i laÄ¼em kad kaÄ¼em da
svejedno mi je,
samo sebe i druge
zavaravam ...

Nema te,
ni u mraÄ•nim ulicama
tudjih tajni,
ti se uvek veÄ¼ito od
mene krijeÄ¼i,
dok te ja oÄ¼ajniÄ•ki
traÄ¼im,
kad teÄ¼ko mi je,
tebe opet,
u inat meni,
nema ...

Ä© Violeta Salkica
AleksiÄŧ

Ljubodrag ObradoviÄ†
govori o knjizi *NEGDE
U MOJOJ PESMI*

pesnikinje Violete Salkice
AleksiÄ†...

U
POEZIJI JE TO TAKO - stihoviÄ te dirnu, il te ne dodirnu!

Oduvek
je bilo pesnika koji su
savrÄjeno znali da se pesmom ne moÄ¾e promeniti svet, ali to sebi nikad
nisu hteli da priznaju iÄ svim svojim biÄ†em
suÄ verovali da je to ipak
moguÄ†e i ta vera i nada ih je u Ä¾ivotu vodila i pokretala na velika
pregnuÄ†a i stvaralaÄtvo...Ä Violeta svakako spada u
tuÄ grupu odabranih
pesnika koji Ä¾ive za umetnost, paÄ otvoreno i kaÄ¾e VIVA LA
ARTE,Ä uÄ uvodnoj reÄiÄ svoje knjge poezije
NEGDE U MOJOJ PESMI !

Jer
Äinjenica je da poezija u sebi ima snagu da one koji u nju veruju i
prepuste se njenim Äarima, ponese Ä i uznesu u jedan bolji,
sanjani
svet, u kojem je i sam Ä¾ivot onaj sanjani i samim tim prihvatljiv!

Ja
liÄno,Ä oduvek sam verovao da je neko pesnik ako napiÄje samo
jednu pravu
pesmu! A kada mi je Jelena predloÄila da proÄitam neke od pesama
Violete AleksiÄ† i priprelim se za uÄeÄje u ovoj promociji, nasumice sam
izabrao desetak pesama, iskopirao ih i prepustio se Äari isÄitavanja i
isÄekivanja koji Äje me vetar iz njih poneti. VeÄeras znam da je Violeta
pesnik...

ZaÄto
ti priÄam svoju priÄu?
HoÄjeÄj li zaista
razumeti o Äemu zborim,
da li ÄjeÄj shvatiti
kad usporim,
svoj korak na utrci,
ovog sunovrata!?

Ne volim saÄaljenja
i ne trebaju mi laÄ¾ne
ruke prijateljstva
na ramenu.
NiÄta to ne menja!
To su samo reÄi

reÄ•ene,
u vetar uzaluda na
kamenu!

Jer
u poeziji je to tako, stihovi il te dirnu, il te ne dodirnu!!! Å to se
mene tiÄ•e, priznajem, poezija Violete Salkice AleksiÄ†, je prostrujala
mojim venama i svrstala me uÄ oboÄ¾avace koji Ä†e rado iÄiÄ•itavati
njene stihove i otvoriti vrata sajta PoezijaSCG, Ä•iji sam ja vlasnik i
urednik, za lepotu i sjaj koji iz Violetine poezije zraÄ•i.

U to
ime Ä¾elim da i sve Vas ponese lepota ovog trenutka i dubina koja zraÄ•i
iz jednostavnih i jasnih stihova i da Violetu nagradite aplauzom da
istraje na putu kojim je krenula, a to je put u srce umetnosti, Åito joj
i ja najiskrenije Ä¾elim! Å½IVELA UMETNOST!!!

Ljubodrag ObradoviÄ†

Spasoje Ä½. MilovanoviÄ†
je izgovorio sledeÄ†e stihove

KOLIBA

Dobro veÄ•e kolibo,
nisi me joÄi zaboravila?!
Ja sam onaj pegavi
momÄ•iÄ†,
Åito svojim glasom
donesoh novost u tebe.
Ostaro sam, veÄ†
odavno mi niko nije tepao kao detetu,
luta sam, moja
kolibo po mnogim palatama srebra
i nudiÄje mi velik
bogatluk da budem deo njih,
u svakoj bejaÄje
hladno.
Srebro ne ume da
greje kao Åito zna oganj,
na sred
unutraÄijnosti tvoje,
gde smo svi skupa
jeli iz jedne posude.
Pa i ako u tebi,
odavno veÄ†,
viÄje niko ne kiti
prostor sjajem glasova,
Ä•esto sam sanjao
drvene perde gde se ko deran verah.
Stari krevet i
kolevka, moja prva radost
i tvoja dobrodoÄjlica
mom rodjenju,

hiljade udobnih
duĀjeka nisu mogli zameniti,
meku tvrdoĀtu otomana
mog detinjstva ..
Dobro veĀe kolibo,
moj jedini i najdraĀi dome,
hvala ti Ājto me
Ākripom svojih zardjalih vrata,
primaĀj u svoja nedra.

Hvala ti Ājto si
saĀuvala sve ono Ājto mi je znaĀilo.
VraĀtam ti se usahao,
od bednog sjaja svog
dragog kamenja,
vraĀtam u zrakastu
toplinu praĀjine tvoje,
Ājto me je Āekala
verno,
svih ovih godina.

Ā© Violeta Salkica
AleksiĀt

Ljubodrag ObradoviĀt

Violeta, Jelena i
Svetlana DjurdjeviĀt

Violeta Salkica
AleksiĀt i Jelena DjordjeviĀt

Za muziĀki trenutak
pobrinuo se Miki PetroviĀt

Violeta Salkica
AleksiĀt i Jelena DjordjeviĀt

PLAKAT